

„Protože svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho moudrém díle, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí.“

1 Kor 1, 21.

ČERVEN 2020

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

6.6. – Bible jako kniha dějin

13.6. – Bible a prorocství

20.6. – Jak přistupovat k obtížným textům

27.6. – Život podle Božího slova

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel sobotní školy	Kázání	Sobotní škola mládeže
6.6.	B. Mroček	Karel Strouhal	Iva Burešová
13.6.	Jindřich Kimler	Marek Wagner	Petr Chára
20.6.	Květa Tyšerová	Tenkrát na Valašsku	Soňa Mročková
27.6.	Anna Petrovičová	Hynek Dona – společná bohoslužba	Iva Burešová

Blahopřání k narozeninám

3.6. - Jana Jančová

8.6. – Božena Rosecká

11.6. – Anna Petrovičová

14.6. – Jindřiška Mročková

ADRA Klub zdraví informuje

Besedy byly zrušeny. Uvidíme se opět v září 2020.

Jsmenositeli Boží ruky

Jednoho sobotního večera jsem otevřela 3.číslo časopisu Advent a začetla se do jeho stránek. Daleko jsem nedošla. Narazila jsem na článek o otevření nové budovy sboru Sedlčany a na rozhovor s kazatelem Pavlem Smolkou. Zapůsobil na mně tak, že jsem nebyla schopná číst nic dalšího. Oči mi klouzaly po písmenkách, ale myšlenkami jsem byla stále u tohoto článku.

Co mně na něm tak zaujalo?

Modlitebna vyrostla pro skupinku v místní části Štětkovice o 27 členech, z nichž 1/3 jsou „luftáci“ z Prahy přijíždějící pouze na víkend. V zimních měsících často začínají sobotní školu v 7 lidech. Počtem mi to připomnělo náš sbor. Ale tím všechna podobnost končí.

Stavba byla od počátku provázena řadou problémů, které postihly téměř každou sborovou rodinu. Zjevně se určitým silám takové počínání nelíbilo. Bratři a sestry se ale nezalekli a o to usilovněji se začali společně modlit, postit, vykonali obřad pomazání olejem. I přes svůj nevelký počet rozjeli modlitby 24/7. To by byla výzva i pro mnohem větší sbor. Ale Sedlčanská skupinka to zvládla. S myslí upřenou k Bohu, v pokoře, vzájemné podpoře a lásce překonali všechny překážky a při příležitosti 10.výročí založení sboru slavnostně novou modlitebnu otevřeli.

Dobrý boj byl dobojován. Teď by si mohl sboreček oddechnout, užívat si krásnou novou modlitebnu. Každou sobotu dopoledne se sejít, poslechnout si pěkné kázání, popovídat s přáteli, zamknout za sebou, spokojeně se rozejít do svých domovů a těšit se zase za týden. Podobně to vypadá v nejednom sboru. Jenže v tomto ne.

Sbor od začátku svého působení pořádá Dětské sportovní dny. Poprvé se zúčastnilo 13 dětí, dnes je to i dospělými okolo 2 tisíc lidí. Pracuje zde Klub zdraví, Klub Pathfinder. Jednou z aktivit jsou evangelizační přednášky a biblické hodiny. Pro vaši představu – Štětkovice mají 312 obyvatel !!! V modlitebně probíhá výuka kurzů angličtiny, místní

maminky požádali o možnost využít prostor sobotní školy pro své děti. Sboreček počítá s využitím nových prostor pro pořádání koncertů, svateb a pohřbů. A přemýšlí, „**jak ještě posloužit městu**“.

A to je to, co mně oslovilo, ba přímo uzemnilo. Sbor o velikosti toho našeho po otevření modlitebny nesložil ruce do klína. Neužívá si daru od Pána jen pro sebe, ale otevřel se okolí. Nechce se poplácávat po rameni, jakou krásnou modlitebnu si vymodlili, ale chtějí SLOUŽIT lidem.

Jak upřímné modlitby a počiny této hrstky lidí to musely být, že i přes duchovní, vztahové a hlavně zdravotní strádání dokázali odhodit všechny malicherné problémy, hádky, pomluvy, ukřivďenost, které jsou v každém

„Zpočátku jsem si myslela, že je potřebné obracet lidi na víru. Dnes vím, že mojí úlohou je milovat.“

Matka Tereza

lidském společenství o počtu lidí víc jak dva, a semknout se v nesmírně krásnou Boží rodinku. Rodinku obracející svá srdce k Bohu, rodinku toužící po společenství s Ním v nových důstojných prostorách.

Někdo by mohl namítnout, že je to jen o penězích. A tady byly. Ale věřící člověk ví, že bez Boží vůle ani vlas z hlavy nepadne, a všechny peníze světa by byly k ničemu, kdyby Pán modlitebnu nechtěl dát.

Bůh udělil těmto lidem takové požehnání jistě i proto, že věděl, jakým budou velkým požehnáním oni pro své okolí. A tím vlastně získá sbor požehnání dvojnásobné – kromě modlitebny přivedou jejich aktivity do sboru jistě nové věřící. Jak krásně řekl bratr Jiří Veselý ve svém posledním kázání – „pokud nehoříme, nezapálíme“. A oni hoří. Jsou světlem pro své město. Kéž jsou nám příkladem

„Jsme nositeli Boží ruky, jsme nositeli Jeho dobroty všude, kudy jdeme.“ Bruno Ferrero

Iva Burešová (zatím)

Hlasování Interevropské divize ve věci vztahu s jinými náboženskými denominacemi

Jelikož se na nás čas od času obracejí členové církve i vedoucí z různých koutů Interevropské divize s dotazy, zda je vhodné, aby se kazatelé a vedoucí v naší církvi – v různých pozicích zodpovědnosti – zapojovali do ekumenických a mezináboženských aktivit a organizací,

Jelikož vzhledem ke složitosti celé problematiky není ve většině případů jednoduchá odpověď ano či ne dostatečná,

Jelikož Církev adventistů sedmého dne vytvořila různé dokumenty a prohlášení na základě Bible ohledně našeho vztahu s jinými církvemi a náboženskými organizacemi,

BYLO ODHLASOVÁNO, aby se důrazně doporučilo všem subjektům a pracovníkům v rámci Interevropské divize jednat podle následujících pravidel a pokynů:

- Církev adventistů upřednostňuje dialog a srdečné vztahy vzájemného respektu a porozumění s jinými náboženskými vyznáními na všech úrovních naší církevní organizace.
- Jsme plně přesvědčeni a také usilovně hájíme to, že svoboda svědomí a náboženská svoboda jsou práva všech lidských bytostí; ne jako něco, co si nárokuje jen pro sebe, ale jako práva, která mají být udělena všem, i těm, kdo smýšlejí jinak než my.
- Všechny lidské bytosti jsou stvořeny k obrazu Božímu, a proto si zaslouží naši nejhlubší lásku a respekt. Navzdory rozdílům bychom se však neměli vyhýbat těm, kdo smýšlejí, věří a/nebo se chovají jinak než my.
- Dialog a vzájemné porozumění však neznamenají, že musíme s ostatními souhlasit, jen abychom udrželi srdečné vztahy.

- Všechny lidské vztahy by měly být podřízeny principům a hodnotám psaného Božího slova, které vypovídá o vtěleném Božím Slově, Ježíši Kristu, který svědčí o Bohu Otci a Bohu Duchu svatém.
- Naše věroučné body byly opatrně a pečlivě postaveny na pevném základu Bible. Tato prohlášení víry definují naši identitu jako církve a vždy by měly být zachována jako náš typický znak.
- Proto bychom se neměli stát členy organizace, jejíž principy, přesvědčení, cíle i misie jsou v rozporu s principy Božího slova, věroučnými body Církve adventistů sedmého dne. Neměli bychom ani vstupovat do jakýchkoli vyjednávání nebo dohod, které nás nutí dělat kompromisy v našich základních hodnotách.
- Ze zkušenosti víme, že kontext mezicírkevního dialogu je vynikajícím prostředím pro naši komunikaci s vedoucími jiných náboženských denominací, pro osobní setkání s nimi a seznámení se s učením komunit, které reprezentují. Je to také vhodné prostředí pro prezentaci naší církve, a to vysvětlením adventistického učení a stanovisek v několika dalších oblastech církevního života a misie. Přátelský a zdvořilý vztah dokáže zbořit mnoho nepodložených předsudků a podpořit plodnou spolupráci v mnoha doménách společného zájmu.
- Na druhou stranu však existuje skutečné riziko, že když se snažíme získat lidi z jiných náboženských denominací, zapleteme se do systému, který nám brání kázat poselství, jež nám Bůh svěřil. Stát se například členem ekumenické organizace vyžaduje přijetí směrnic, které jsou v rozporu s naším chápáním církevní jednoty, eklesiologie a misie. Proto Interevropská divize důrazně doporučuje, aby měli adventisté v takových organizacích status pozorovatelů, poradců nebo hostů.

Svět je zralý na to, aby přijal nadějnou zprávu Ježíšova brzkého návratu na tuto zemi. Bůh nás povolal jako jednotlivce i jako církve, abychom tuto dobrou zprávu hlásali. Mezicírkevní vztahy nám nabízejí úžasnou příležitost pro její sdílení. Pokud se budeme upřímně modlit, Bůh nám k tomu dá svou lásku, sílu i moudrost. Díky tomu mnozí přijdou a spojí se s námi. Věříme, že toto je způsob par excellence, jak vytvořit jednotu, o kterou se Ježíš modlil v evangeliu podle Jana v 17. kapitole.

(rozhodnutí výboru Interevropské divize ze dne 18. 5. 2020)

Proč spolupracuji s Adrou

V roce 1987 rozhodli soudruzi o mně beze mě, že budu komunista. Aniž se mnou provedli předběžný pohovor, zda souhlasím nebo ne, snažili se mně přinutit podepsat přihlášku do KSČ. Ano po dobrém ani po zlém se jim to nepodařilo. Okamžitě začalo ponižování a šikanování. „Nestojím pevně a neochvějně na pozicích marxismu-leninismu, neumím obhájit zájmy dělnické třídy, neumím uplatnit v práci vedoucí úlohu strany, nejsem ideově čistý atd. Nezodpovědně jsem zklamal KSČ, zradil dělnickou třídu...“

Vzápětí mi soudruh ředitel vzkázal, ať dám dobrovolně výpověď. Všechna zaměstnání, která jsem si našel, mi zablokovala soudružka kádruvačka. Vymyslela si o mně, že prý jsem nenapravitelný oportunist, samozvanec a ztroskotanec, protisocialistický živel, příznivec a obdivovatel Charty atd.

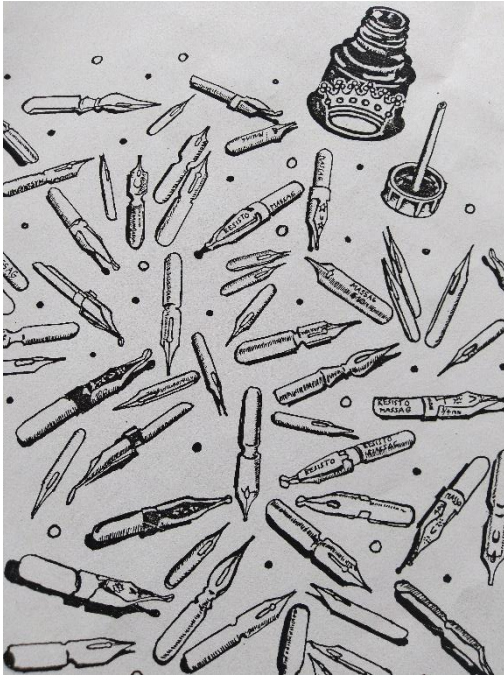
Během totalitní normalizace se odmítnutí vstupu do KSČ rovnalo stejnému prohrěšku jako vyloučení nebo vyškrcnutí z KSČ. Takový člověk se propadl na nejspodnější profesní a společenský stupeň.

S vysokoškolským vzděláním se ze mě stal nekvalifikovaný pomocný dělník. Najednou jsem měl moře času, nemusel se nervovat na stranickém vzdělávání, veřejných schůzích KSČ, být členem SČSP, odmítat založení brigády socialistické práce apod.

Koncem léta jsem potkal bývalého spolužáka ze základní školy, který měl odvalu být ministrantem v kostele. Půjčil mi Bibli a řekl: „Tam je odpověď na všechno.“

V socialismu byla kniha všech knih zakázaná. Stačilo se jen zmínit někde, že mám doma Bibli a takový člověk riskoval vyhazov ze zaměstnání. Bible se pro mě stala živou vodou. Pomohla mi přežít dobu temna.

Po rozpadu totalitní říše zla jsem se oženil do Valašského Meziříčí. Tady jsem navštěvoval různé kulturní akce. V Městské knihovně jsem prezentoval svou výtvarnou tvorbu. Přišel za mnou sympatický muž a požádal o zhodnocení propagačních materiálů pro humanitární organizaci Adra. Vedoucí knihovny mně informovala, že tento muž s iniciálou FT věnoval cizímu člověku ledvinu.

Tak mně to ohromilo, že jsem mu vzkázal: „Když vy jste někomu věnoval ledvinu, já budu tvořit grafické práce pro Adru zdarma.“ Často jsem meditoval o citátu z Bible: „Kdo je mezi vámi největší, ať je vaším služebníkem.“ Mat 23, 11.

Chápu to tak, že Bůh věnuje zdarma každému člověku nějaký talent, nějaké vlastnosti, nějaké IQ. Tyto vlohy by měl využít pro pomoc, blaho jiných. Lidově se tomu říká „desátky“. Jinými

slovy, minimálně desetinu zisku, talentu, času ať člověk použije pro jiné. S takovými lidmi jsem se setkal v Adře.

Ve většině případů je to mnohem více, než jen desátek. Tito členové to dělají pro druhé ve svém osobním volnu. Navštěvují a pomáhají ochotně starým i postiženým lidem, i těm, na které už zapomíná i vlastní rodina. Ale nejdůležitější je to, co nelze změřit, zvážit, zaplatit penězi, ale bez čeho to nejde.

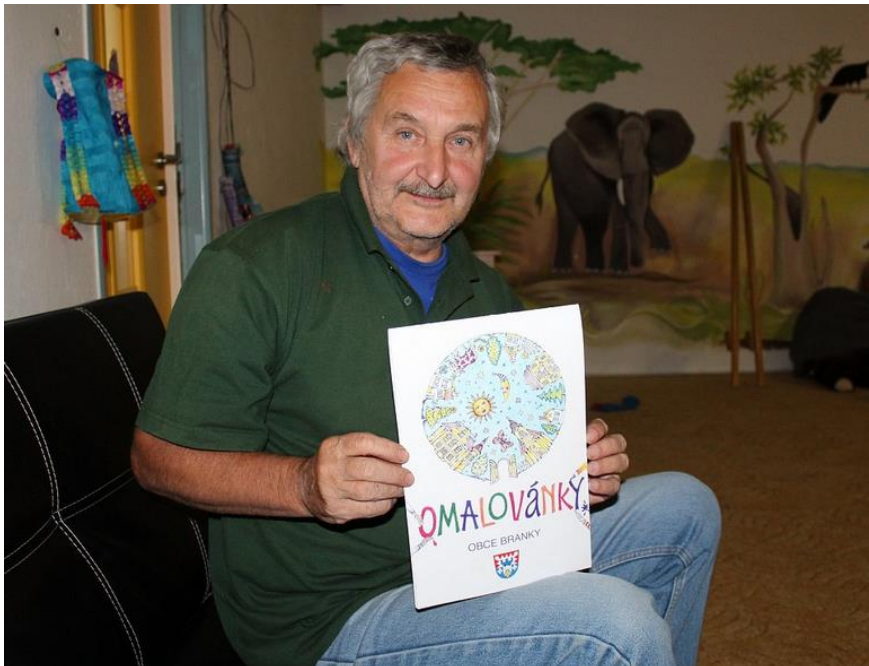
Tito dobrovolníci to dělají s láskou. Kdo na to nemá, velice rychle se to pozná a v Adře nemůže působit. Je to v Bibli, píše o tom filosofové i básníci, zpívají o tom Beatles. „Všechno, co potřebuješ, je láska.“

Já bych byl rád, kdyby mé grafické drobnosti byly pro příjemce malé pohlázení na duši. Aby si je schovali a připomínalo jim práci v Adře.

Jindřich Oleš

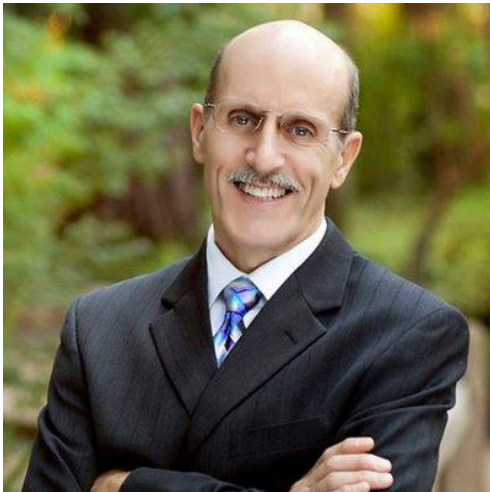
Autor článku chystá na letošní prázdniny výstavu svých grafik v Komunitním centru Valašské Meziříčí. Budou zde prezentovány nejen propagační materiály pro Adru.

Přijďte se podívat.

Je na čase se probudit

kázání Doug Batchelora. Citáty Bible 21

Římanům 13:11

A ještě něco. Rozumějte, jaká je doba, protože přišel čas probudit se ze spánku. Spása je nám teď blíže, nežli když jsme uvěřili.

Nacházíme se v čase, kdy bychom se měli probudit, ale místo toho duchovně spíme. Klidný, sílu a zdraví obnovující spánek je v dnešní době plné

umělého osvětlení ze všech možných zdrojů velikým požehnáním. Spánek je nebytný a jeho nedostatek je zdrojem mnohých fyzických i psychických problémů.

Lidé se ptají, co se to děje?

Takzvaná „doba konce“ neboli čas před příchodem Ježíše Krista je stav, kdy místní i celosvětové tragické události nabývají na intenzitě a frekvenci. Přírodní síly mimo lidskou kontrolu zasahují ve všech koutech světa a přinášejí chaos s ekonomickými následky. Ničivé požáry, zemětřesení, tornáda, mezilidské konflikty přinášející utrpení, na které není lék ani útěcha. Božím záměrem je probudit svět k touze hledat spásu a východisko ze smrtelně nebezpečné situace a ukázat lidstvu jeho duchovní nouzi a potřebu hledat Boha. Božím záměrem je probudit muže a ženy, mladé i staré, kteří se nazývají Jeho jménem, vést trpící a záchranu hledající zpět ke Kristu.

Jonáše známe všichni velmi dobře. A jako Bible promlouvá v jakémkoliv čase, i následující slova známého příběhu kreslí prorocký obraz:

Jonáš 1,4-5

4 Hospodin však na moře seslal veliký vítr, a na moři se strhla tak veliká bouře, až hrozilo, že loď ztroskotá. 5 Námořníci strachy volali každý ke svému bohu a vyhazovali náklad z lodi do moře, aby jí odlehčili. Jonáš zatím sestoupil do podpalubí, kde si lehl a tvrdě usnul.

Celičký svět se dnes nachází v „bouři“. Ekonomický prospěch přestal být důležitý stejně jako pro Jonášovy spolucestující. Zatímco ti volají každý ke svému Bohu, Jonáš, sebejistý a opatřený „pokojem, který nezná svět“, si šel lehnout co nejdál od rámusu a tvrdě usnul.

Podívejme se na tuto Bohem zaznamenanou událost blíže a na to, kdo spí, kde, proč, kdy a jak.

Kdo spí?

Uprostřed bouře, ten, kdo spí, má spojení s Bohem. Má poznání, zná cestu ke spasení a je Božím prorokem – tedy slovo Boží je v jeho ústech. Lidé okolo nás touží jen po tom, co spadne z našeho bohatě (duchovně) prostřeného stolu. A stejně jako Izrael, i my jsme „zmrazení“ vyvolení. Ninive nestálo Jonášovi za námahu, protože usoudil, že jsou na tom tak špatně, že nebudou ochotni, ale ani schopni Boží pravdu přijmout. Co na tom, že sám Bůh ho poslal, jasně přikázal a vybavil vším nutným. Jonáš si to poslání přebíral po svém a udělal závěr, že asi Pána Boha neslyšel správně. A jistý svým spasením, TVRDĚ usnul. Všimněme si slova „tvrdě“ ... jsme „zmrazení“ vyvolení, ztuhlí a tvrdí k potřebám umírajícího světa.

Kde spí?

Uprostřed chaosu, hrůzy z přicházejícího neštěstí, Boží posel si najde místo na spaní v tom nejvzdálenějším místě od toho všeho, jaké mohl najít. Úplně na dně a v pořádné tmě, kde se zákonitě nejlépe a hluboce vyspí. Boží lidé se potřebují probudit a jít „nahoru a výše“, za světlem, a aby jejich světlo bylo viditelné!

Proč spí?

Jonáš je na útěku od Boží přítomnosti a od svého poslání svědčit ztraceným. Zásadním posláním Božího lidu je, aby přijal Boha a uplatnil Jeho přítomnost ve svých životech, abych mohl naplnit Jeho poslání – jít za Ježíšem. Jonáš chtěl mít výhody spasení, ale s občany Ninive se o ně

dělit nechtěl. Domníváme se, že co se týče Božího poslání, máme na výběr ho odmítnout? Protože jsme odmítli plnit Boží touhu po tom, abychom se dělili o dar života, Bůh na nás sesílá tvrdý spánek.

Izajáš 29:10

Hospodin na vás vylil ducha mrákoty, zavřel vám oči – vaše proroky, zakryl vám hlavy – vaše vidoucí.

Kdy spí?

„Hospodin však na moře seslal veliký vítr, a na moři se strhla tak veliká bouře, až hrozilo, že loď ztroskotá.“ Jonáš spí v čase,

kdy námořníci by byli ochotni ho vyslechnout! Jsou plní strachu a „modlí se“!

Jak spí?

Zatímco všichni na lodi dělají, co můžou pro záchranu životů, Jonáš spí a to tvrdě. Námořníci vyhadzují náklad přes palubu, namáhají se fyzicky bojující o život, a přitom volají ke svým bohům a vymýšlí, jak se zachránit. Jonáš nedělá nic. Nepomáhá. Netáhá se s nákladem. A jak by se to hodilo, kdyby pomohl a zvednul těžkou truhlici společně s některým z námořníků. Ani se nemodlí. Tvrdě spí. Ano, Pán Bůh slyšel všechny naše výmluvy, proč „nemůžeme“ ... přestože nám dal všechno potřebné k dispozici. Denně nás obdarovává a žehná nám, nechce po nás nadlidské výkony a ani o vlásek víc, než zmůžeme. Vždyť je to jednoduché: jde přece o život! Je možné buď věčně žít, nebo navěky zemřít! Nevadí, že nejsme perfektní. Nevadí, že neumíme nebo neznáme. Jen kdybychom nespali a tak dovolili Bohu nás použít! Neprospěme příležitosti, které nám Bůh dává. Vyjděme na palubu a začněme pomáhat! Nevzdávejme to, Bůh použil i osla! Boží Duch zmůže mnoho i z mála, které jsme schopni vykonat.

Příslaví 6:9-10

Jak dlouho, lenochu, budeš polehávat, kdy už se konečně ze snu probudíš? 10 Chvilku si pospíš, chvilku zdřímneš, na chvilku složíš ruce a spočineš? 11 Vtom jako tulák bída navštíví tě, jako loupežník tě nouze přepadne!

Během spánku jsme zranitelní. Je jednoduché přemoci ty, kteří spí. Ježíš řekl, „bděte, abyste neupadli do pokušení“. Když duchovně spíme, hřích nás může přemoci. I silní a zdánlivě nepřemožitelní válečníci a generálové jsou lehce zranitelní, když spí – a to i ženou, vzpomeňme si na příběh o stanovém kolíku (Soudci 4. kapitola) nebo o králi Saulovi (1. Samuelova 5:11). Samson byl nejsilnější muž, jaký kdy žil, ale ve spánku přišel o vlasy, pak o sílu, a nakonec o život.

Soudců 16:19

19 Potom uspala Samsona na klíně a zavolala někoho, ať mu z hlavy oholí těch sedm copů. Tak ho ovládla a podmanila; jeho síla ho opustila.

20 Vtom zavolala: „Samsone, Filištíni jdou na tebe!“

Probudil se ze spánku a řekl si: „Z toho se dostanu jako už tolikrát; setřesu to ze sebe.“ Nevěděl, že od něj Hospodin odstoupil.

Kdy od Samsona Hospodin odstoupil? Když spal. Mnozí Boží lidé zarmucují Božího ducha neustálým spánkem až do takových mezí, že od nich Boží přítomnost v Duchu svatém odstupuje. Když se probudí a protřou si oči, najednou zjistí, že „Hospodin od nich odstoupil“.

Efezským 5:8-17

8 Kdysi jste byli tmou, ale teď jste v Pánu světlem. Žijte jako děti světla, 9 neboť ovoce světla spočívá vždy v dobrotě, spravedlnosti a pravdě. 10 Rozlišujte, co se líbí Pánu; 11 neúčastněte se neplodných skutků tmy, ale raději je odhalujte. 12 Vždyť o tom, čeho se potají dopouštějí, je hanba i jen mluvit. 13 Všechno, co je vystaveno světlu, však vychází najevo 14 a všechno, co vychází najevo, se stává jasným.

Proto se říká:

„Probud' se, ty, kdo spíš,

vstaň z mrtvých

a zazáří ti Kristus!“

15 Pečlivě dbejte na to, jak žijete: nechovejte se jako hlupáci, ale jako moudří lidé. 16 Využívejte svěřený čas, protože doba je zlá. 17 Nežijte v nevědomosti, rozumějte Pánově vůli.

Samson se „zúčastňoval neplodných skutků tmy“ místo toho, aby je odhaloval. Buďme světlem, ve kterém „všechno vychází najevo a stává se jasným. Pečlivě dbejme, jak žijeme, a využijme svěřený čas, protože doba je zlá.“ Máme však také možnost si říct, že zlá doba pomine, nás se to netýká, a jako Jonáš si můžeme jít pospat na pohodlnou postel pod teplou peřinu z Božích zaslíbení zdánlivě vzdáleni zlé době. Vždyť naše záchrana je „jistá“.

Izajáš 60:2

Hle, tma přikryje zemi a soumrak národy, nad tebou ale vzejde Hospodin, jeho sláva nad tebou se objeví.

Ženich přichází uprostřed té největší „tmy“.

Tesalonickým 5:4-8

4 Vy, bratři, ale nejste ve tmě, aby vás ten den překvapil jako zloděj. 5 Všichni jste lidé světla, lidé dne. Nepatříme noci ani tmě! 6 Nespěme tedy jako ostatní, ale bděme a budme střízliví. 7 Spáči spí v noci, v noci se opíjejí opilci. 8 My ale patříme dni! Proto budme střízliví a oblečme si pancíř víry a lásky a přilbu naděje spasení.

Jako Samson, církve se baví a nechá se uspávat „neplodnými skutky tmy“. Co baví svět? Zabíjení a násilí, sex, lhaní se stalo normálním způsobem mluvy. Jako Samson, když se stáváme součástí „skutků tmy“, zlo nás uspává na svém klíně. Pokud se zavčas neprobudíme, bude nás to nakonec stát život. Ježíš několikrát svým učedníkům opakoval

Marek 13:33

33 Dávejte pozor, bděte.

Bůh nám říká, „dávejte pozor, bděte, buďte střízliví“. Kdo z nás pracoval v noci, ví, že bdít ve tmě, v noci, není jednoduché a je to velmi vyčerpávající. S důvěrou tedy očekávejme naše vysvobození z této „dlouhé noční služby“ a příchod Ježíše Krista, ale nevzdávejme se tím, že si na chvíli duchovně lehne, na chvíli si dáme volno od toho neustále

„dávání si pozor“. Exxon Valdez únik oleje na Aljašce v roce 1989, neštěstí raketoplánu Challenger a Černobyli mají jedno společné: někdo spal, když neměl. Byla jim dána důvěra, že budou bdít. Spali a jejich spánek stál mnohé život.

Matouš 13:24

24 Pověděl jim další podobenství: „Nebeské království je, jako když člověk rozsívá na svém poli dobré semeno. 25 Ale zatímco lidé spali, přišel jeho nepřítel, naseł mezi pšenici koukol a odešel.

Povšimněte si tohoto verše a sami přemýšlejte, co se stalo s Božím lidem, s nevěstou, pro kterou si ženich chce přijít, a s Boží „přítomnou“ pravdou, která nám byla svěřena.

Závěrem se vraťme k Jonášovi. Kapitán lodi, hledajíc, co by tak ještě mohl hodit do moře a ulehčit lodi i situaci, došel do nejhlubšího místa v podpalubí a našel tam spícího Jonáše.

Jonáš 1:6

6 Když ho tam našel kapitán, obořil se na něj: „Co? Ty tu spíš?! Vstaň a volej ke svému bohu! Třeba si nás všimne a nezahyneme.“

Jistě se dokážeme vžít do kapitánova rozhořčeného údivu! „Co? Ty tu spíš?!“ On si spí a pro kapitána a námořníky je konec světa! Kdyby tak Jonáš věděl, že ho čeká plavba na „nafukovače“ z rybího tuku, jistě by tak spokojeně nespal. Dále mu kapitán dává povel „VSTAŇ ospalče a volej ke svému Bohu!“

Náš kapitán nás budí a říká VSTAŇ. Bůh dal církvi dobrou zprávu a od nás očekává, že se o ní podělíme, že půjdeme do celého světa, protože to je ta NEJDŮLEŽITĚJŠÍ zpráva, kterou lidé potřebují slyšet.

Jonáš spal tak tvrdě, že Bůh musel poslat bouři a pak kapitána, aby ho probudil.

Předejděme tomu, abychom byli hození přes palubu, jako zátěž. Koneckonců, námořníci pak měli klid ... Kdo by chtěl tři dny v rybím zaživacím ústrojí nebo měsíce či roky i desetiletí prázdného života ...

Bůh nás prosí a čeká, že se probudíme a že mu dáme příležitost nás použít v plánu záchrany světa. Staňme se záchranáři v Jeho službě.

ČTVRTSTOLETÍ ADRY VALMEZ

miniserál na pokračování

Adrarallye, den druhý - Od Spálova k Rešovským vodopádům

Přespáváme u vody nedaleko Spálova. Pod igelitem nataženým mezi auty. Samozřejmě, kromě Petrovy familie, která využívá vysoký nadstandard jejich Charavanu. Po snídani a ranním brífinku, jehož součástí je i „slovo na cestu“ a modlitba vyrážíme proti proudu řeky Odry. Cesta se mění v úzkou pěšinu vytesanou v prudkém srázu vysoko nad řekou. Později uhýbáme do údolí Budišovky, která nám čas od času zpestří cestu docela hlubokým brodem. Letní slunce a vytrvalé stoupání

způsobují, že se čím dál víc těšíme na avizované koupaliště, které by nás mělo spolu s obědem čekat ve Dvorcích. Místo něj nás tu však čeká velice nemilé překvapení. Někdejší vodní plocha se převtělila v nevábnu, rákosím zarostlou prolákladinu. Ani tak se koupeli nevyhneme. Tentokrát však jen ve vlastním potu. Dvaadvacet porcí oběda z polní kuchyně Květy a Zdenky je i tak s chutí zlikvidováno, což nás vybaví energií na čtyřicet kilometrů dlouhé putování k Rešovským vodopádům.

Za neutuchající sluneční výhně se vydáváme k první pořádné hoře jménem Slunečná. V jednom z mála klesání, vyzdobeném žulovými balvany, najednou zaslechneme neopakovatelný výkřik připomínající jakot rozvášněného orangutana. Pochází od nepřeslechnutelného Ládi, jehož upadlé tělo právě roluje ne zrovna hebký terén a nedobrovolně sbírá suvenýry v podobě boulí a rudých odřenin. V kontrastu s bíloželým adrácovým tričkem se tak jedná o velice zdařilou barevnou kombinaci.

Na Slunečné je hodně slunce, ale ještě více much, takže se místo slunění spouštíme prudkými sjezdy do Dětrichova. Následná pohodová lesní silnička však brzo končí a na scéně se znovu objevují houštiny, křoviny a vysoká tráva s rafinovaně ukrytými kopřivami a šlahouny ostružin. Konečně je tu slušná polní cesta a s ní sjezd do nejbližší dědiny. Neustále skloňovaný Láďa se řítí jako přetížený manažer na protistresovou přednášku, proud vzduchu mu odfukuje poslední zbylý blatník a za ním pádící smečka jej okamžitě proměňuje v hrst kvalitních černých trsátek. Likvidace tohoto dílu je přesně načasovaná. Během příštích dvou minut se přivalí prudká bouřka a po hodinovém lijáku jsou cesty plné vody a nevábného bláta. O další přízdobu Láďova těla, jakož i jeho sněhobílého adrácového trička, tak bude elegantně postaráno.

Děšť ustává a před námi je táhlé travnaté stoupání zakončené krkolomným padákem plným šutrů a vymletých koryt. A právě tady se usídlil náš milovaný doprovod v čele s kameramanem Milanem. Skandující dav motivuje bicyklisty k co nejsvižnějšímu přeletu tohoto atraktivního úseku, což se ale neobejde bez několika ukázkových polibků poněkud oslizlé tváře matičky země. Zatímco mně se to daří v diskrétní vzdálenosti, menší z liptálských Danů předvádí líbánky přímo před rozjařenými očima velice vděčné divácké obce. Kolem hradu Sovinec se protáhneme až ke vzpomínaným Rešovským vodopádům. Hučí to tu jak v adventistickém sboru o sobotní přestávce. Atmosféru divočiny ještě dokresluje další, rychle se blížící bouřka. Řídký strom, pod kterým teď spolu s Milanem stojíme, nedává nejmenší šanci na

jakoukoliv protizávlahovou ochranu. Zpíváme si o Noemovi, jeho kocábce a o tom, jak přšelo a blýskalo se sedum neděl. Prší a blýská se sotva půl hodiny, ale promočeni jsme do niti. Rozpomínáme se, jak jsme dnes v poledne prahli po vodě. Dočkali jsme se a ještě se dočkáme...

Katastrofický dojem zmírňuje skvělá večeře. Nepřekonatelné kuchařky vykouzily v polních podmínkách omáčku i s autentickými knedlíky. S touto náplní se každý odebírá ke svému nocležišti. Obyvatelé Charavanu jsou za vodou, ostatním nezbývá než zalézt do auta, pod stan, případně pod igelit. Těm, kteří se uchylují pod liptálský plátěný přístřešek, je během noci dopřána i osvěžující koupel. Sice ve spacáku a chladné vodě, ale úplně zadarmo.

Připojuji se ke dvojici hlídačů zaparkovaných kol a noc trávíme na dřevěných lavicích v altánku na skále nad vodopády. Jedna bouřka střídá druhou, vítr hvízdá v mohutných korunách kymácejících se listnáčů a do toho všeho se ještě mísí hukot divoce se řítících vodních proudů. Spíše než na Moravě to tu teď vypadá jako někde v deštném pralese na horním toku Orinoka.

František publikán Tomanec

Číslo účtu a variabilní symboly – sbor CASD Valašské Meziříčí

Číslo účtu sboru - **1763654349/0800**

Variabilní symboly:

• desátek	10 063
• misie	1 063
• 13 sobota	13 063
• stavební fond	44 063
• sociální fond	20 063
• ADRA	222 063

Potřebujete přehledný rozcestník k aktuálním i archivním záznamům bohoslužeb Církve adventistů sedmého dne? Nová sekce ONLINE BOHOSLUŽBY na webu hopetv.cz je vám k dispozici. Najdete v ní odkazy na televizní stanice a církevní sbory v zahraničí. Sekci pro vás budeme průběžně rozšiřovat a vylepšovat.

Bible ještě nepatří do starýho železa — vždyť dějiny potvrzují její váhu! 🙏 O Bibli a archeologii již nyní v novém dílu Bible pro dnešek.

Ameňáky

Jejda, Peklo mě požádalo o přátelství...!

